

[Undervisningsministeren.]

rykkede tidspunkt er det dog ikke hensigten at foreslå klassekvotienterne forhøjet og en bestemmelse om et mindsteantal elever i nye førsteklaser indført nu fra begyndelsen af skoleåret 1969-70. Men ministeriet vil fortsat have spørgsmålet under overvejelse og vil henstille til skolerne, at man økonomiserer bedst muligt med oprettelse af nye klasser.

Jeg kan i øvrigt nævne, at de tekniske skoler inden for forskellige geografisk bestemte regioner selv har taget initiativ til placering af undervisningen på en sådan måde, at der opnås passende klassekvotienter. Jeg finder, at en sådan planlægning de tekniske skoler imellem er meget påskønnelsesværdig, og jeg håber, at den vil fortsætte.

Peter Jørgensen: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Naturligvis beroliger ministerens udtalelser mig noget, men jeg synes alligevel ikke rigtig, at jeg har fået svar på det konkrete spørgsmål. Det konkrete er jo i og for sig de områder, hvor man på grund af arbejdssituationen, erhvervslivets forhold osv. ikke vil være i stand til at komme op på de klassekvotienter, som ministeren har nævnt her.

Jeg vil dertil føje, at jeg for ganske nylig som medlem af et udvalg har set på forholdene bl. a. på Bornholm, hvor man jo på visse områder ikke er i stand til at nå op på det antal elever, der er tale om. Der var vi i hvert fald enige om at henstille til ministeren, at man disse steder så bort fra de normer, som man ellers i øvrigt ville regne med skulle være gældende for tekniske skoler og handelsskoler. Jeg vil gerne have, at ministeren over for mig bekræfter, at dette standpunkt stadig væk er gældende.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg vil lige for en ordens skyld gentage, at der ikke er tale om at ændre de gældende regler for det kommende skoleår, men jeg vil også understrege værdien af, at skolerne ved deres planlægning sørger for den bedst mulige udnyttelse, naturligvis, af de lokaliteter, man har, og for tilvejebringelsen af et passende antal elever i klasserne. Det er

det, der er i gang adskillige steder ved samarbejde mellem de tekniske skoler, og jeg håber, det må fortsætte og må blive intensiveret.

Vedrørende forholdet på Bornholm er jeg ikke i stand til at sige noget nærmere, idet jeg ikke har modtaget den pågældende indstilling, men jeg er klar over, at der i ganske specielle tilfælde af geografiske grunde kan være særlige forhold.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Gudrun Jensen* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren foranledige, at der stilles kvalificerede lærere til rådighed for undervisning — navnlig i dansk og historie — af børn af danske tjenestemænd, der udsendt i offentligt hverv i længere tid opholder sig i udlandet, således at disse børn ved hjemkomsten til Danmark opnår bedre muligheder end hidtil for at blive optaget i den offentlige skole på undervisningstrin, der svarer til deres alder og evner?“

Gudrun Jensen: En konsekvens af det intensive og vidtrækkende internationale samarbejde, Danmark deltager i, er, at adskillige både civile og militære tjenestemænd i en række år er udstationeret på poster i udlandet. Mange af disse tjenestemænd har børn i skolealderen. De undervises enten på stedet eller er måske elever på danske kostskoler. Gennem udetillæg ydes der forældrene økonomisk kompensation for de hermed forbundne merudgifter. Er børnene med ude, går de enten i lokale skoler sammen med den stedlige befolknings børn eller er, navnlig i byer, hvor mange lande har missioner, elever i en slags internationale skoler. Jeg tvivler ikke om, at begge disse miljøer kan virke yderst inspirerende for børn og unge med åbent sind. De erhverver sig bl. a. i sproglig henseende muligheder og færdigheder, som deres jævnaldrende herhjemme slet ikke får.

Der er imidlertid et men for disse børn og for deres forældre. Når de atter kommer hjem til Danmark og skal indtræde i vort skolevæsen, er de handicappede i hvert fald